

Rättsfallssamlingen

Mål C-527/13

Lourdes Cachaldora Fernández
mot
Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)
och
Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Galicia)

”Begäran om förhandsavgörande — Manliga och kvinnliga arbetstagare — Likabehandling i fråga om social trygghet — Direktiv 79/7/EEG — Artikel 4 — Direktiv 97/81/EG — Ramavtalet om deltidsarbete mellan UNICE, CEEP och EFS — Beräkning av förmåner — System för att utfylla luckor i avgiftsinbetalningarna — Deltidsanställda respektive heltidsanställda arbetstagare”

Sammanfattning – Domstolens dom (stora avdelningen) av den 14 april 2015

1. *Socialpolitik — Likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet — Direktiv 79/7 — Nationell lagstiftning som för beräkningen av en avgiftsfinansierad invaliditetspension föreskriver att sådana avbrott i avgiftsinbetalningarna för denna pension som följer på en deltidsanställning ska tillgodoräknas arbetstagaren genom tillämpning av en nedsättningskoefficient för anställningen — Motsvarande nedsättning görs ej för avbrott som följer på en heltidsanställning — Diskriminering föreligger inte — En sådan lagstiftning är tillåten*

(Rådets direktiv 79/7, artikel 4.1)

2. *Socialpolitik — Ramavtalet om deltidsarbete mellan UNICE, CEEP och EFS — Direktiv 97/81 — Tillämpningsområde — Anställningsvillkor — Begrepp — Pensionsvillkor enligt ett lagstadgat system för social trygghet — Omfattas inte — Rättsliga hinder som kan begränsa möjligheterna att arbeta deltid — Begrepp*

(Rådets direktiv 97/81, i dess lydelse enligt direktiv 98/23, bilagan, klausulerna 4.1 och 5.1 a)

1. Artikel 4.1 i direktiv 79/7 om successivt genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning som föreskriver att sådana avbrott i avgiftsinbetalningarna som omfattas av referensperioden för en avgiftsfinansierad invaliditetspension, och som följer på en deltidsanställning, tillgodoräknas arbetstagaren genom att de lägsta avgiftsunderlag som gällt vid varje tidpunkt multipliceras med nedsättningskoefficienten för anställningen, medan det inte föreskrivs någon sådan nedsättning om avbrotten följer på en heltidsanställning.

En sådan lagstiftning kan nämligen inte anses huvudsakligen missgynna en viss kategori av arbetstagare, i detta fall deltidsarbetande arbetstagare och, i ännu mindre grad, kvinnor. Den kan således inte anses indirekt diskriminerande i den mening som avses i artikel 4.1 i direktiv 79/7.

(se punkterna 33 och 34 samt punkt 1 i domslutet)

2. Ramavtalet om deltidsarbete, som finns som bilaga till direktiv 97/81 om ramavtalet om deltidsarbete undertecknat av UNICE, CEEP och EFS, i dess lydelse enligt direktiv 98/23, ska tolkas så, att det inte är tillämpligt på en lagstiftning i en medlemsstat som föreskriver att sådana avbrott i avgiftsinbetalningarna som omfattas av referensperioden för en avgiftsfinansierad invaliditetspension, och som följer på en deltidsanställning, tillgodoräknas arbetstagaren genom att de lägsta avgiftsunderlag som gällt vid varje tidpunkt multipliceras med nedsättningskoefficienten för anställningen, medan det inte föreskrivs någon sådan nedsättning om avbrotten följer på en heltidsanställning.

Denna pension utgör nämligen en lagstadgad social trygghetspension som inte kan anses utgöra ett anställningsvillkor. Den omfattas följaktligen inte av tillämpningsområdet för ramavtalet.

Det skulle dessutom innebära att medlemsstaterna ålades skyldigheter på det allmänna socialpolitiska området avseende åtgärder som inte omfattas av tillämpningsområdet för ramavtalet om uttrycket ”rättsligt hinder” i klausul 5.1 a i ramavtalet tolkades så att medlemsstaterna var skyldiga att, utanför området arbetsvillkor, besluta om åtgärder kopplade till en sådan pension.

En sådan nationell bestämmelse kan heller inte anses utgöra ett rättsligt hinder som kan begränsa möjligheterna att arbeta deltid, eftersom dess påverkan på deltidsarbetande arbetstagare är slumpartad. Bestämmelsen påverkar nämligen inte alla deltidsarbetande arbetstagare, utan endast de arbetstagare som har avbrutit avgiftsinbetalningarna omedelbart efter en period under vilken de har arbetat deltid. Vidare gynnar bestämmelsen de arbetstagare som, även om de har varit deltidsanställda under en stor del av sitt yrkesliv, var heltidsanställda omedelbart före avbrottet i inbetalningarna.

(se punkterna 38–41 samt punkt 2 i domslutet)